

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติงานให้การพยาบาลโดยตรงแก่ผู้ป่วยในตึกอายุรกรรม-ศัลยกรรม กุมารเวชกรรม และสูติ-นรีเวชกรรม จากโรงพยาบาลของรัฐที่มีจำนวน 300 เตียงขึ้นไปจำนวน 11 แห่ง และจากโรงพยาบาลเอกชนที่มีจำนวน 100 เตียงขึ้นไปจำนวน 6 แห่ง รวมทั้งสิ้น 17 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. โรงพยาบาลของรัฐ ได้แก่
  - 1.1 โรงพยาบาลรามาธิบดี
  - 1.2 โรงพยาบาลศิริราช
  - 1.3 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
  - 1.4 โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า
  - 1.5 โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช
  - 1.6 โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
  - 1.7 โรงพยาบาลตำรวจ
  - 1.8 โรงพยาบาลกลาง
  - 1.9 โรงพยาบาลตากสิน
  - 1.10 โรงพยาบาลราชวิถี
  - 1.11 วชิรพยาบาล
2. โรงพยาบาลเอกชน ได้แก่
  - 2.1 โรงพยาบาลพญาไท
  - 2.2 โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน

- 2.3 โรงพยาบาลกรุงเทพ
- 2.4 โรงพยาบาลมิชชั่น
- 2.5 โรงพยาบาลหัวเฉียว
- 2.6 โรงพยาบาลสยาม

กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดกลุ่มตัวอย่าง เป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณสมบัติดังที่กำหนดไว้จากโรงพยาบาลต่าง ๆ โรงพยาบาลละ 25 คน ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจากโรงพยาบาลของรัฐ 275 คน และจากโรงพยาบาลเอกชน 150 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 425 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม แบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน
  - ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม 5 ข้อ
  - ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการวางแผนการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยในโรงพยาบาล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนให้ค่า (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยแปลจาก เนิสซิ่ง แกร์ แพลนนิ่ง แอคติจูด เทรทติ้ง สเกล (Nursing Care Planning Attitude Rating Scale) ที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง อะ แสคคี้ ออฟ สติวเด้นท์ กอมพีเทนซี แอน แอคติจูด ทอว์ด เนิสซิ่ง แกร์ (A Study of Student Competency and Attitude Toward Planning Nursing Care) โดย อี รุท เยอชุก (E. Ruth Yurchuck) เมื่อปี ค.ศ.1971 ที่มหาวิทยาลัยเจอร์ซี ประเทศสหรัฐอเมริกา มีจำนวน 30 ข้อ

2. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

การหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามกระทำโดยปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาลจากภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 ท่าน จากวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย 2 ท่าน จากแผนกวางแผนและพัฒนาพยาบาลสภากาชาดไทย 1 ท่าน รวม 6 ท่าน โดยผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง เพื่อแจ้งความประสงค์ให้ช่วยพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามที่แปลจากต้นฉบับเป็นรายข้อ หลังจากที่มีผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแก้ไขข้อคำถามและภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามแล้ว ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ และมีความตรงตามเนื้อหาจำนวน 30 ข้อ

3. การตอบแบบสอบถาม

วิธีการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ให้ผู้ตอบอ่านคำชี้แจง แล้วตอบแบบสอบถามส่วนที่ 1 โดยให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ลงในช่องสี่เหลี่ยม () หน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริง การตอบแบบสอบถามส่วนที่ 2 ให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความซึ่งถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่ให้ไว้ทางซ้ายมือ แล้วทำวงกลมรอบตัวเลขที่อยู่ในช่อง ระดับความคิดเห็นที่อยู่ทางขวามือของแต่ละช่องตามความเป็นจริง สำหรับความคิดเห็นที่เป็นไปในเชิงบวก (Positive) มีค่าคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 คะแนน

เห็นด้วย = 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ = 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย = 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน

ข้อความที่กำหนดไว้เป็นเชิงลบ (Negative) มีค่าคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน

เห็นด้วย = 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ = 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย = 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นของพยาบาลมีดังนี้

4.6 - 5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นไปในเชิงบวก
3.6 - 4.5	เห็นด้วย เป็นไปในเชิงบวก
2.6 - 3.5	ไม่แน่ใจ
1.6 - 2.5	ไม่เห็นด้วย เป็นไปในเชิงลบ
1 - 1.5	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เป็นไปในเชิงลบ

4. การนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือใช้กับพยาบาลที่ปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยแผนกอายุรกรรม-ศัลยกรรม กุมารเวชกรรมและสูติ-นรีเวชกรรม ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 10 คน โดยให้ทดลองตอบแบบสอบถาม เพื่อพิจารณาว่าข้อคำถามที่ได้อ่านแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถตอบแบบสอบถามได้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 10 คน ไม่มีปัญหาในการตอบ อ่านข้อคำถามได้เข้าใจสามารถตอบแบบสอบถามได้ ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลำดับขั้นดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยและแบบสอบถามตัวอย่าง ไปมอบให้แก่นายแพทย์ผู้อำนวยการและหัวหน้าพยาบาล เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย และขออนุญาตส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลเหล่านั้นได้อนุญาตให้ทำการแจกแบบสอบถามได้
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงพยาบาลรัฐ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง สำหรับในโรงพยาบาลเอกชนได้นำแบบสอบถามไปมอบให้กับหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลเป็นผู้ทำการแจกให้ ผู้วิจัยได้ขอรับคืนเวลาเพื่อขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 1 - 4 สัปดาห์
3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากโรงพยาบาลรัฐจำนวน 233 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ได้ 232 ฉบับ และจากโรงพยาบาลเอกชน 148 ฉบับ

เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ได้ทั้งหมด รวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 380 ฉบับ

4. นำข้อมูลที่ไ้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลส่งค่าความถ่วงคอบพิวเคอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS) เพื่อทำการต่อไปนี้

1. หาค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสังกัดโรงพยาบาลของรัฐ และเอกชน ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา
2. หาค่ามัธยิมเลขคณิตของความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรพร้อมทั้งค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐและโรงพยาบาลเอกชน โดยการทดสอบค่าที (t-test)
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของพยาบาลที่มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี, 6 - 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)
5. วิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของพยาบาลที่มีวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตร, อนุปริญญา และปริญญาตรี โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย